

[Erik Hansen.]

Det under forslaget pkt. 8 anførte vedrørende videre uddannelse af sygekassernes personale og for så vidt også vedrørende kassernes personalepolitik på lidt længere sigt er der vist i høj grad anledning til at gøre nogle bemærkninger om. Dette forslag om videre uddannelse af personalet peger et stykke frem i tiden; det peger frem på arbejdsområder, der må formodes at ligge for, når socialreformkommissionens tanker engang bliver lov i dette land, arbejdsområder på det sociale felt, der vil være helt anderledes end dem, lovgiverne i 1933 havde i tankerne, da den socialreform, som vi nu lever og virker under, blev til.

Nogle af disse tanker var fremme, da arbejdsløshedsloven var til behandling her i tinget for kort tid siden. Jeg kan henvise til det, hr. Svend Haugaard udtalte på mit partis vegne, og yderligere sige, at jeg er enig i, at der i god tid skal lægges an til uddannelse af det personale, der skal føre disse nye tanker ud i praksis. Vi må have uddannet et personale, der skal virke for at sikre social, økonomisk tryghed for alle borgere, et personale, der skal virke for et alle omfattende økonomisk sikkerhedsnet, udspændt under hele befolkningen til sikkerhed for dem, der bliver ramt af ulykke, sygdom eller arbejdsløshed, til støtte for den, der mister sin nærmeste, og til hjælp for dem, livet er gået imod.

Det vil koste meget at gennemføre mange af de tanker, som er nedfældet i forslaget, det er jeg opmærksom på; men visse ting må tænkes i andre tankebaner end de traditionelle. Skillevægge må fjernes, før målet i forslaget kan dækkes ind, det mål, at så mange som muligt må have tryghed i den arbejdsføre alder.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale forslaget.

Inger-Lise Bech Hansen: Efter nøje at have gennemgået det foreliggende forslag til folketingsbeslutning finder jeg anledning til indledningsvis at anke over, at der forelægges folketinget et forslag til beslutning, der i omfang nærmest er en mindre afhandling og i formen sådan affattet, at der på visse punkter gives detaljerede forskrifter om de mindste enkeltheder, medens der på andre områder med en bred håndbevæ-

gelse stryges hen over vanskelighederne med en bemærkning om, at det må ministeren finde ud af.

Hvis ministeren virkelig skulle arbejde med det ejendommelige pålæg, han ville få fra folketinget, hvis dette forslag blev vedtaget i den form, hvori det er fremsat, kunne han vel ikke gøre andet end at gå til socialreformkommissionen og udbede sig dens behandling af nogle af de dunkle forskrifter, som ligger i henstillingen.

Dermed er også sagt, at uanset hvad der er anført i bemærkningerne, krydser forslaget i høj grad ind over de områder, det er henlagt til socialreformkommissionen, som blev nedsat på venstres initiativ, at gennemarbejde. I bemærkningerne til forslaget anføres imidlertid, at det udtrykkeligt ved nedsættelsen af socialreformkommissionen blev fremhævet, at kommissionens nedsættelse ikke skulle hindre eller sinke ajourføringen af sociale ydelser eller hindre nydannelser, hvor de måtte vise sig at være påkrævede. Det kan man nu heller ikke sige har været tilfældet. Siden socialreformkommissionen blev nedsat, er der blevet gennemført betydelige forbedringer af lovene om invalideforsikring, ulykkesforsikring og arbejdsløshedsunderstøttelse. For sygeforsikringsloven gælder, at særlig for så vidt angår dagpengesatserne, måtte spørgsmålet om en forhøjelse, ganske som forslaget anfører, melde sig, når der nu er blevet gennemført en forhøjelse af arbejdsløshedsydelseerne. Forslagsstillerne kan have ret i, at det havde været rimeligt at fremsætte de to lovforslag samtidig.

Det kan heller ikke på nogen måde komme på tværs af socialreformkommissionens arbejde, at man forsøger at få et nogenlunde ensartet niveau for sociale ydelser i tilfælde af kortvarige indtægtsbortfald. Det synes tværtimod at ligge helt på linje med de overvejelser, der har været fremme i kommissionen, for så vidt de er kommet frem for offentligheden. Nu kom de to lovforslag altså ikke samtidig, og det har jo ikke med urette givet forslagsstillerne anledning til at komme med deres forslag først. Andre har dog været inde på de samme tanker, og det forslag til lov om ændring af sygeforsikringsloven, som socialministeren i dag har fremsat, udarbejdet efter lignende retningslinjer med hensyn til ydelser som de i forslaget